

Landsbygden i delstaten Karnataka (SWARAJ)

En vändpunkt för Dayanand

Sandhyapan bor i byn Bhatambra som ligger i Bidardistriktet. Han jobbar på en träfabrik och tjänar 50-60 rupier (ungefär nio kronor) om dagen. Hans näst äldste son heter Dayanand och är nu 23 år gammal. När Dayanand var 14 år dog hans mamma i cancer. Den unga pojken blev så chockad av hans mammas plötsliga död att han hoppade av skolan. När han var 15 år började han dricka alkohol. Han drack väldigt mycket och ställde till med mycket elände i byn. Han fick ett jobb i Hyderabad city men spenderade allt han tjänade på sitt drickande. Tillslut förlorade han jobbet och återvände hem. Han blev väldigt våldsam, hotade folk och pressade dem på pengar.

Genom ActionAids arbete har han hans liv nu fått en vändning. Dayanand har varit med på olika möten och medverkat i olika program för att bli av med sitt missbruk. Nu är han med och försörjer sin familj och hjälper sin syster med att sköta hushållet. Han hjälper även till i ActionAids arbete genom att organisera grupper och motivera andra att sluta dricka. Han är mycket tacksam för den hjälp han fått och hoppas på att kunna hjälpa många andra i samma situation.

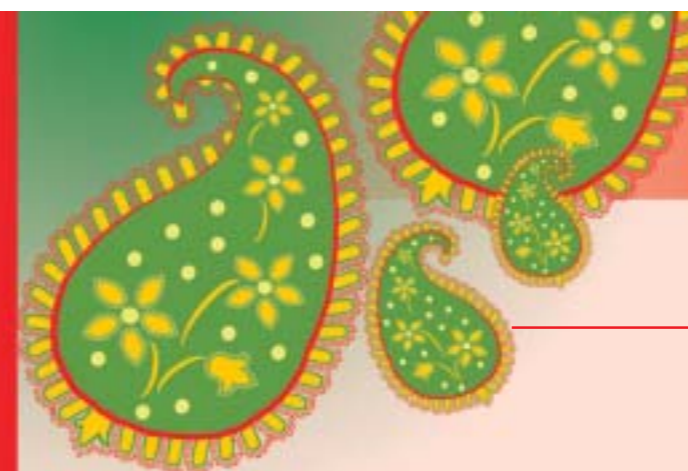
Dayanand

Alla de insatser vi gör och allt vårt arbete på landsbygden i Karnataka är möjligt tack vare stödet från faddrar som du, tack för att du stöder vår verksamhet.

Varma hälsningar,

Mr. Neelaiah

Projekt Samordnare
ActionAid i Indien

Här kommer en årsrapport från området där du är fadder. Som du redan vet så går ditt bidrag till projekt i hela området och inte bara till ett barn. Här kan du läsa om vad du har varit med att förbättra tack vare ditt stöd till ActionAid.

Rätt till utbildning

Svår fattigdom leder ofta till att föräldrar tvingas skicka sina barn för att arbeta så att de också bidrar till familjeförsörjningen, istället för att gå i skolan. ActionAid har arbetat för att dessa barn ska få den undervisning de har rätt till. Vi har särskilt jobbat för att flickor ska få gå i skolan. Deras utbildning ses ofta som mindre viktig jämfört med pojkars. Följande har gjorts:

Vi ska få vår rätt till mat

- Vi har hållit föräldramöten i samband med kampanjen "Inga barn utanför skolan" som anordnades i samarbete med lokala utbildningsmyndigheter i byarna Chennapattana, Kolar och Muddebihal. Arbetet kring kampanjen hjälpte inte bara till att göra föräldrarna medvetna om vikten av utbildning. Vi kunde också fastställa vilka barn som hoppat av skolan för att arbeta. Dessa barn fick möjligheten att gå i en specialskola som är anpassad för barn som förvärvsarbetar. Nu går 150 barn i den skolan.
- En undersökning om barn som hoppat av skolan har genomförts i Muddebihal. Vi hittade runt 400 flickor som tvingats avbryta sin utbildning och man har nu meddelat och uppmärksammat den lokala utbildningsmyndigheten om problemet.
- Runt 150 flickor har skrivits in i vanliga skolor.

Årsrapport 2007

- Det har skapats kommittéer för skolors utveckling. Dessa har i uppgift att övervaka och kontrollera att skolorna fungerar som de ska.
- Det har hållits 32 möten i området där man ser till att fler flickor skrivs in i skolorna och att de stannar där.

Maträttigheter för de fattiga

Sjuttio procent av de som bor i området lever i svår fattigdom. Arbetslösheten är hög och återkommande torka leder till att folk ofta svälter. Barnen i området är som vanligt mest drabbade. De lokala myndigheterna har startat olika projekt för att hjälpa fattiga människor till mat och arbete. Tyvärr så fungerar inte dessa projekt särskilt bra. Myndigheterna är dåligt organiserade och saknar verklig kännedom om de problem de fattiga står inför. Detta har lett till att hjälpen inte nått ut till de som bäst behöver den.

För att förbättra situationen för barnen och deras familjer har ActionAid gjort följande:

- Anordnat sju kurser om maträttigheter som 457 personer deltog i.
- Arbetat för att tillförsäkra att fattiga människor får de 100 dagars anställning som de har rätt till enligt myndigheternas projekt. 350 människor fick sin rätt till arbete.
- Kommittéer för maträttigheter har bildats. Kommittéerna arbetar på bynivå för att se till att alla fattiga familjer får tillgång till matprojekten. Dessa kommittéer tog upp de problem som finns på lokal nivå. Detta sätt att ifrågasätta statliga så kallade "rättvist pris" butiker ledde till en ökad kunskap bland byborna.
- Orättvis fördelning av ransonkort (vilka ger tillgång till myndigheternas matprojekt) hanterades av bygrupper. De anordnade möten med butiksinnehavare och skrev officiella klagomål till de lokala myndigheterna.
- Flera problem togs upp och diskuterades på olika möten som hölls med stöd från ActionAid. Bland annat tog man upp problem med att det inte finns tillräckligt näringsrik kost i områdets förskolor samt de lokala myndigheternas oförmåga att leva upp till de program för anställningsgaranti som man skapat.

Passar småsyskonen

Vi tycker om att rita och måla

Framsteg

I distriktet Chamarajnagar har 23 byorganisationer och representanter mött lokala butiksinnehavare som arbetar med rättvisa priser.

De diskuterade problemet med att matransoneringskortet blivit orättvist fördelade. Butiksinnehavarna ville först inte svara på frågorna så man skickade ett brev till de lokala myndigheterna där man talade om att två av affärerna i Madhuvanahalli, en i Kungahalli och en i Uthamballi inte fungerade som de skulle med ransoneringskortet. Efter att ha mottagit folkets anmälan om klagomål kontaktade myndigheterna butiksinnehavarna och beordrade dem att i fortsättningen dela ut ransonerna på ett korrekt sätt. 300 familjer har kunnat dra nytta av detta.

ActionAid arbetar i 115 byar och 20 slumområden i nio distrikt i delstaten Karnataka.

Från skräpsamlare till skolan

"Jag heter Nalini och är 9 år gammal. Jag är den äldsta dottern i familjen. Min familj är mycket fattig. Min mamma heter Maria och är 25 år. Hon arbetar med att plocka upp skräp och tjänar 30 rupier (fem kronor) om dagen och hon brukar jobba cirka tolv timmar. Min pappa heter Shankar och är 30 år gammal. Han är alkoholist och brukar stjäla 15 rupies (tre kronor) från min mamma att köpa sprit för. Vi är sex stycken i min familj och vi måste alltså klara oss på bara 5 kronor om dagen. Eftersom vi är så fattiga så måste jag ta hand om mina yngre syskon och jag jobbar också med att plocka skräp, men för en krona om dagen. Men efter att vi fått hjälp ifrån ActionAid så har min situation förändrats. Tack vare ActionAid så har jag nu möjlighet att gå i skolan. Mina yngre syskon, två bröder och en syster, går nu också i förskolan som drivs genom delstaten vi bor i.

Nalini studerar

Kvinnors kamp mot alkohol

Kvinnorna i byarna har berättat att alkohol är den grundläggande orsaken till att de utsätts för våld. För att bekämpa det här problemet så har avvänjningsprogram anordnats i fem olika områden. 114 alkoholiserade personer deltog. Grama Panchayats (byns lokala myndighet) tog ansvar för att det hela genomfördes på rätt sätt. Lokaltidningen och delstatstidningen uppmärksammade projekten genom att skriva om det. På det viset blev flera byar i området uppmärksammade om problemet och de fick reda på vad som hade gjorts. Man håller för tillfället på och följer upp avvänjningsprogrammen för att se vilka resultat de fått.

ActionAid har också hjälpt och stöttat 23 kvinnor som blivit utsatta för våld. De har startat egna småföretag som till exempel att sy och laga kläder eller sälja frukt och grönsaker och tjänar nu egna pengar. De har möjlighet att tjäna minst 30 rupier (5 kronor) om dagen. En av dem är Kaza Begam. Hon är 18 år och har lärt sig att göra mönster och brodera tyg och tjänar nu 3000 rupier (500 kronor) i månaden.

Hjälpa till med arbetet